

Sygn. akt *I Ns 13/14*

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Irena Żarnowska-Sporysz

Sędziowie: SSO Edyta Barańska

SSR (del.) Katarzyna Hanszke

Protokolant: prot. Anna Łachman

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2014 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z protestu D. R. i M. R.

przy udziale Przedstawiciela Miejskiej Komisji ds. referendum w K. J. M.

o stwierdzenie nieważności referendum lokalnego

postanawia: oddalić protest w zakresie zarzutów dotyczących naruszenia art. 3 i 55 ustawy o referendum lokalnym z dnia 15 września 2000 roku a w pozostałym zakresie protest pozostawić bez dalszego biegu.

Sygn. akt I Ns 13/14

UZASADNIENIE

D. R. i M. R. wnieśli dnia 02 czerwca 2014r protest w sprawie referendum lokalnego przeprowadzonego dnia 25 maja 2014r w K..

Zarzucając naruszenie przepisów ustawy

o referendum lokalnym mającym istotny wpływ na wynik referendum wnieśli o stwierdzenie jego nieważności.

W uzasadnieniu żądania wskazali na naruszenie niżej podanych przepisów:

- art. 2 i 6 ustawy o referendum lokalnym (dalej jako u.o.r.l) poprzez przeprowadzenie referendum gminnego na podstawie uchwały Rady Miasta K. z dnia 1.04.2014r sygn. CI/1553/14 podczas gdy zgodnie z wnioskiem aplikacyjnym winno odbyć się referendum wojewódzkie jako że Zimowe Igrzyska Olimpijskie 2022 (...) miały być przeprowadzone nie tylko w K. ale i w innych miastach województwa (...) - stąd błędnie ustalono krąg członków wspólnoty której to zagadnienie dotyczy,

- art. 3. 55 u.o.r.l – poprzez zaniżenie liczby osób uprawnionych do udziału w referendum tzn. (...),

do których zaliczeni zostali tylko ci którzy posiadają zameldowanie na terenie gminy miejskiej K. podczas gdy osobami takimi są również osoby stale zamieszkałe na obszarze danej jednostki samorządu terytorialnego – co jest niezmiernie istotne przy obliczaniu progu frekwencji 30% potrzebnego do uznania ,że referendum jest ważne. Zdaniem skarżących

z GUS wynika ,że ludność stale zamieszkała w Gminie Miejskiej K. stanowi liczbę (...) - z czego 100- 110 tysięcy to osoby poniżej 18 roku życia,

- ustawy o samorządzie terytorialnym poprzez głosowanie dwukrotne w tej samej sprawie , bowiem w dniu

18 grudnia 2013r – odrzucono wniosek o przeprowadzenie referendum , a 1 kwietnia 2014r – podjęto uchwałę o jego przeprowadzeniu i to w czasie kiedy złożony już był wniosek aplikacyjny i poczyniono zobowiązania zarówno finansowe jak i formalne z (...) oraz (...), R. RP, (...), władzami województwa i gminami współorganizatorami. Rada miasta K. przekroczyła swe kompetencje uzurpując sobie prawo do podejmowania decyzji za inne gminy a ponadto naruszono konstytucyjną zasadę zaufania obywatela do Państwa i stanowionego prawa,

- art. 28 u.o.r.l – poprzez brak kampanii referendalnej tj. nieprzedstawienia w sposób rzetelny kosztów organizowania (...) 2022 oraz ostawienia pytań w sposób rażąco nieprecyzyjny (bez podania czasu , zakresu realizacji, kosztów),

niepodania informacji o możliwości dopisania się np. studentów do list,

niepodania powyższych informacji na portalu Biuletynu Informacji Publicznej – przez co poszukiwanie informacji o referendum było skrajnie kłopotliwe,

niepodania stanowiska partii politycznych , zrzeczeń ,

odwrócenie trybu referendalnego poprzez przeprowadzenie referendum już po oficjalnym zgłoszeniu do (...) wniosku aplikacyjnego,

- art. 32 u.o.r.l. – poprzez prowadzenie kampanii w dniu referendum albowiem tego dnia na portalach społecznościowych typu facebook podawano na bieżąco informacje z przebiegu referendum ,

- art. 36 u.o.r.l. – poprzez niesprostowanie w Gazecie (...) nieprawdziwych informacji na temat kosztów (...) 2022 – przez co wprowadzono mieszkańców w błąd co do tych danych – a co miało wpływ na wynik referendum

- naruszenie ustawy o samorządzie terytorialnym i finansach publicznych poprzez niezabezpieczenie w budżecie K. środków finansowych na zrealizowanie zamierzenia – zgodnie z art. 65 u.o.r.l - objętego tematyką referendum tak w zakresie budowy metra czy monitoringu miejskiego.

W odpowiedzi na protest przedstawiciel terytorialnej komisji wyborczej (bo tylko z jego udziałem odbywa się rozpoznanie takiego protestu) – wniósł o pozostawienie bez dalszego biegu zarzuty zawartych w punktach 1,3,7,8,9,10,11 protestu a co do innych wskazanych w punktach : 2, 4, 5, 6 o ich oddalenie .

W uzasadnieniu podał , że zarzuty dotyczące naruszenia art.2 i 6 u.o.r.l tj. uchwały RM K. z dnia 1 kwietnia 2014r nie mogą być przedmiotem badania przed sądem powszechnym gdyż jest to kognicja sądów administracyjnych- jako ,że taka uchwała podlega trybowi nadzorcemu sprawowanemu przez wojewodę i sąd administracyjny. Należy je zatem pozostawić bez dalszego biegu.

Zarzut naruszenia art. 3 i 55 u.o.r.l polegający na ustaleniu błędnej liczby osób uprawnionych jest bezzasadny bowiem w protokole ustalenia wyników podano liczbę osób zarówno stale zamieszkałych na obszarze gminy jak i osób które dopisały się do rejestru wyborców. Na dzień referendum zameldowanych w gminie było 702.668 przy czym byli to wszyscy mieszkańcy niezależnie od wieku, czy statusu wyborczego.

Zarzut dwukrotnego głosowania w tej samej sprawie jest bezzasadny . Dnia 18 grudnia 2013r przegłosowano kwestię zabezpieczenia w budżecie miast kwoty 1 mln zł na koszt referendum (przy czym wynik głosowania był negatywny) , a nie było to głosowanie w sprawie referendum .

Zarzut braku kampanii jest również nieuzasadniony bowiem takowa była prowadzona przez Radę Miasta K. poprzez zamieszczenie informacji na stronach internetowych : (...)/ referendum, przesłanie mieszkańcom ulotek, dokonanie

ogłoszeń w lokalnych gazetach , poprzez reklamy na portalach internetowych , w tramwajach , spocie reklamowym i inne.

Zarzut niepodania informacji merytorycznych w uchwale jest bezzasadny bowiem w uchwale takich informacji się nie podaje .

Kwestie możliwości dopisania się do rejestru reguluje kodeks wyborczy do którego każdy ma dostęp.

Zarzut naruszenia art. 32 u.o.r.l jest zarzutem dotyczącym naruszenia przepisów karnych i winien być rozpoznany w innym trybie przez właściwe organy : Policję , Prokuraturę.

Zarzut naruszenia art. 36 u.o.r.l. – tj. niesprostowania błędnych informacji mógł być badany w innym trybie – dlatego winien być pozostawiony bez dalszego biegu.

Zarzut naruszenia art. 65 u.o.r.l. – bezzasadny. Nie ustalano przecież terminów realizacji zadań objętych tym referendum więc nie można powiedzieć ,że nie zabezpieczono środków na tę realizację.

Na rozprawie dnia 06 czerwca 2014r wnioskodawcy złożyli pismo nazwane „ uzupełnieniem protestu” ,

w którym podnieśli inne jeszcze niż w pierwotnym proteście zarzuty, a mianowicie :

-niewłaściwej promulgacji protokołu ustalenia wyników referendum w Dzienniku Urzędowym Województwa (...) poprzez opublikowanie tego dokumentu na podstawie bliżej nieokreślonej kopii protokołu potwierdzonej za zgodność z oryginałem przez dyrektora bliżej nieokreślonej kancelarii zamiast na podstawie oryginału dokumentu, co stawia pod znakiem zapytania skuteczność tego rodzaju publikacji i rozpoczęcie biegu terminu o którym mowa w art. 66 ust.1 u.o.r.l.

- nieważności kart do głosowania – z uwagi na to ,że na kartach tych nie było wymaganych prawem wszystkich obligatoryjnych elementów mianowicie brakowało wydruku „ odcisku pieczęci organu właściwego do podjęcia decyzji o przeprowadzeniu referendum” w myśl zasady art. 53 ust.4 u.o.r.l.

- naruszenia procedury przeprowadzenia referendum poprzez nieumieszczenie w biuletynie Informacji Publicznej obwieszczenia o referendum w terminie najpóźniej w 30 dniu przed dniem wyborów – zgodnie z art. 16 par.2 kodeksu wyborczego , bowiem obwieszono o referendum dnia 25 kwietnia 2014r w (...) a ponadto nie zapewniono wyborcom powszechnego dostępu do informacji o przedmiocie referendum oraz o miejscach w których potencjalni wyborcy mogli oddać głos.

- niewłaściwego oznaczenia przedmiotu referendum , bowiem z art. 2 ust.1 pkt.3 u.o.r.l.- który został powołany w uchwale RM z dnia 1kwietnia 2014r - wynika iż przedmiotem referendum powinny być „ istotne sprawy dotyczące społecznych , gospodarczych lub kulturowych więzi łączących wspólnotę „- a tymczasem referendum zostało określone nie dosłownie zgodnie z treścią tego przepisu lecz nieco inaczej – zarówno w cytowanej uchwale jak i na karcie do głosowania jak i w protokole Miejskiej Komisji ds. Referendum

- niedopuszczalności postawionych w referendum pytań- wprowadzających wyborców w błąd- mianowicie np. pytanie „ czy jest pan/pani za przeprowadzeniem przez K. zimowych igrzysk olimpijskich 2022 „ sugeruje że cały ciężar organizacji igrzysk spocznie tylko na K. podczas gdy i inne gminy (...) miały w tym również finansowo uczestniczyć , natomiast pozostałe pytania były pytaniami retorycznymi co do których odpowiedź była z góry do przewidzenia.

-niewłaściwego charakteru referendum polegający na tym iż przeprowadzono referendum gminne podczas gdy problematyka i kwestie związane z przeprowadzeniem igrzysk olimpijskich wychodzących poza właściwość li tylko władz K. - uzasadniały przeprowadzenie referendum na terenie całej (...)

Wszystkie te zarzuty winny skutkować stwierdzeniem nieważności referendum.

Dowody na których sąd oparł swe rozstrzygnięcie to:

-Uchwała Rady Miasta K. z dnia 1 kwietnia 2014r,

-wniosek aplikacyjny,

-protokołu Komisji z dnia 26 maja 2014r o wyniku referendum zamieszczonego w Dzienniku Urzędowym województwa (...),

- wydruków komputerowych zawierających informacje o referendum ,

- opinii prawnych w sprawie referendum.

Sąd Okręgowy zważył :

Protest nie mógł przynieść oczekiwanego skutku.

Problematyka protestu referendalnego omówiona jest

w ustawie z dnia 15 września 2000r o referendum lokalnym (u.o.r.l.) – z której art. 1 ust.2 wynika iż w kwestiach w niej nieuregulowanych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 05 stycznia 2011r - kodeks wyborczy. (dz.U. nr 21 poz. 112 z późn. zm.)

Zgodnie z treścią art. 66 par. 1 u.o.r.l. w terminie 7 dni od dnia podania wyników referendum do wiadomości publicznej w sposób, o którym mowa w art. 63 ust. 2, każdy uprawniony do wzięcia w nim udziału mieszkaniec danej jednostki samorządu terytorialnego **może wnieść protest, jeżeli dopuszczono się naruszenia przepisów ustawy, a naruszenie to mogło wywrzeć istotny wpływ na wynik referendum.**

Par.2. tego przepisu stanowi że do wnoszenia i rozpoznawania protestów oraz skutków ich uwzględnienia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy wskazanej w art. 1 ust.2 – czyli kodeksu wyborczego (kw),

a konkretnie art. 82-83 oraz art. 392 – 394

Sąd Okręgowy rozpoznaje protest w terminie 14 dni od dnia zgłoszenia protestu z udziałem wnoszącego protest i przedstawiciela właściwej terytorialnej komisji .

Zgodnie z treścią art. 393 – 394 kodeksu wyborczego Sąd rozpoznając protest może albo go oddalić , albo stwierdzić nieważność referendum albo pozostawić protest bez dalszego biegu.

Aby Sąd mógł rozpoznać protest merytorycznie **musi on spełniać wymogi formalne, które są określone w art. 82 i art. 392 kodeksu wyborczego** - natomiast protest niespełniający określonych tam warunków lub wniesiony przez osobę nieuprawnioną sąd pozostawia bez dalszego biegu zgodnie z treścią art. 393 par.2 k.w.

Pozostawia się też bez dalszego biegu protest dotyczący sprawy co do której w kodeksie przewiduje się możliwość wniesienia skargi lub odwołania do sądu lub właściwego organu wyborczego przed dniem głosowania zgodnie z treścią art. 393 par.3 kw

Warunki formalne protestu to:

po pierwsze podstawy na których może być oparty,

a które określa art. 82 par.1 k.w. i którymi są :

- dopuszczenie się przestępstwa przeciwko wyborom , określonego w rozdziale XXXI kk ,mającego wpływ na przebieg głosowania , ustalanie wyników głosowania lub wynik wyborów,

- naruszenie przepisów kodeksu dotyczących: głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów mającego wpływ na wynik wyborów.

Po drugie : forma i treść protestu o czym mowa w art. 392 k.w. a który stanowi, że wnoszący protest powinien sformułować **w nim** zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody na których je opiera .

Odnosząc teraz do tych przepisów treść wniesionego protestu z dnia 2 czerwca 2014r stwierdzić należy ,że tylko jego niektóre zarzuty spełniają warunki formalne i mogą być rozpoznane merytorycznie tj. takie które po pierwsze zostały sformułowane **w proteście** i są oparte **na ustawowej podstawie**.

Do tych należą zarzuty dotyczące naruszenia art. 3

i 55 u.o.r.l. czyli : niewłaściwego ustalenia liczby osób uprawnionych do wzięcia udziału w referendum

i frekwencji .

Wnoszący protest zarzucają ,że podano zaniżoną liczbę osób uprawnionych do udziału w referendum tj. (...), przez co liczba tych którzy zagłosowali wystarczyła do uzyskania 30% prognozy wyborczego koniecznego stwierdzenia ważności referendum, a próg ten mógł nie zostać osiągnięty gdyby podano właściwą liczbę uprawnionych do głosowania.

Zarzut ten jest bezzasadny:

Zauważyć bowiem należy iż kwestia osób uprawnionych do głosowania jest uregulowana w art. 3 u.o.r.l. który stanowi iż – w referendum mają prawo brać udział osoby stale zamieszkujące na obszarze danej jednostki samorządu terytorialnego posiadające czynne prawo wyborcze do organu stanowiącego jednostki a dalej ustawa odsyła w tej materii do przepisów kodeksu wyborczego który w art. 18 , 19 i 20 i nast. reguluje problematykę dotyczącą rejestru wyborców, spisu wyborców, możliwości dopisania się do rejestru wyborców

Zgodnie z nimi : stały rejestr wyborców obejmuje osoby stale zamieszkałe na obszarze gminy którym przysługuje prawo wybierania i stanowi zbiór danych osobowych z ewidencji ludności .

Prawo wyborcze zaś uwarunkowane jest wpisem do rejestru wyborców w którym z urzędu wpisywane są osoby zameldowane na pobyt stały . Inne osoby nie zameldowane na terenie gminy a stale w niej mieszkający mogą być ujęte w rejestrze jeżeli złożą stosowny wniosek w urzędzie gminy , podobna sytuacja dotyczy osób które nie posiadają w ogóle zameldowania na pobyt stały a stale zamieszkują na terenie danej gminy . mogą złożyć wniosek o wpis do rejestru przy udowodnieniu faktu stałego zamieszkiwania na terenie danej gminy.

Tak więc lista osób uprawnionych do głosowania w referendum nie jest dowolnie ustalana przez komisje lecz w oparciu o ściśle określone przepisy i dane z rejestrów . Wnoszący protest natomiast ani nie wskazali przykładu osób które chciały i miały prawo dopisać się do rejestru,

a odmówiono im tego ,ani dowodu na to by liczby z rejestrów nie zgadzały się z tymi z protokołu komisji, zatem ich twierdzenie o zaniżonej liczbie osób uprawnionych jest gołosłowne nie poparte żadnymi wiarygodnymi dowodami – bo dowodu takiego nie może stanowić informacja z GUS. Zwrócić dodatkowo uwagę trzeba ,że przedstawiciel komisji w odpowiedzi na protest zauważył iż w rejestrze wyborców – wbrew twierdzeniom wnioskodawców - znalazły się nie tylko osoby zameldowane na terenie Gminy Miejskiej K., ale także takie, które dopisały się do rejestru a było ich 4 tysiące .

Przepisy o możliwości dopisania się do rejestru są ogólnie dostępne , można zasięgnąć w tej mierze również informacji w Gminie .

Zarzut braku takich informacji w uchwale Rady Miasta z 01 kwietnia 2014r jest nietrafny bowiem uchwała o referendum w swej obligatoryjnej treści o czym stanowi art. 9 u.o.r.l. nie przewiduje zawarcia w niej tego typu informacji.

Tak więc protest w części dotyczącej naruszenia art.3 i 55 u.o.r.l jako bezzasadny oddalono.

Jeżeli chodzi o pozostałe zarzuty zawarte w proteście wniesionym 2 czerwca 2014r - to nie mogły być rozpoznane merytorycznie bo nie są one oparte na ustawowej podstawie wymienionej w art. 82 kw , bądź nie spełniają warunków formalnych z art. 392 kw.

Są to więc przede wszystkim wszelkie zarzuty dotyczące formy i treści uchwały Rady Miasta z dnia

01 kwietnia 2014r o przeprowadzeniu referendum ,w tym pytań w niej zawartych .

Zaznaczyć trzeba ,że uchwała ta podjęta została w sprawie referendum przeprowadzonego z inicjatywy organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego i w związku z tym jest zaskarżalna tylko w trybie nadzorczym przez wojewodę zgodnie z art. 10 u.o.r.l. Wyborca nie ma takiego uprawnienia w tej ustawie. Próba więc podważania treści uchwały w proteście, kwestionowania jej treści, jest zabiegiem nie znajdującym oparcia w ustawowych podstawach protestu z art. 82 k.w. Wskazuje na to i treść art. 66 ust.3 u.o.r.l. który stanowi, że sąd rozpoznaje protest tylko z udziałem wnoszących protest i członka komisji – która to komisja nie ma żadnego wpływu na treść podjętej uchwały. Nie bierze w nim natomiast udziału Gmina, która jest przecież autorem uchwały więc nie może też odnieść się do zarzutu dotyczącego jej treści czy formy. Oznacza to że gdyby ustawodawca dopuścił możliwość badania w proteście ważność uchwały i jej wpływu na wynik referendum to zapewnił by rzecz jasna Gminie możliwość wzięcia udziału w takim postępowaniu. Tymczasem udział jedynie przedstawiciela komisji wyborczej determinuje zakres podstaw protestu zawężając je do kwestii związanych stricte z głosowaniem , liczeniem głosów , podaniem wyników głosowania na co ewidentnie komisja ma wpływ i do których to zarzutów w tej materii może się ona odnieść przed sądem.

Jest również druga przyczyna dla której zarzuty dotyczące samej uchwały należy pozostawić bez dalszego biegu – a mianowicie kwestie te nie mieszczą się w ustawowych podstawach protestu wymienionych w art. 82 par.1 ust.2 kw czyli nie spełniają wymogów formalnych .

W związku z powyższym nie bada więc sąd w tym postępowaniu również informacji , bądź ich braku o kosztach przedsięwzięcia jakim jest organizacja igrzysk olimpijskich czy innych zamierzeń o których mowa w uchwale, podmiotów nimi obciążonych ,zasadności zarzutu o przeprowadzeniu gminnego miast wojewódzkiego referendum , zarzutów dotyczących uchwały RM z 18 grudnia 2013r , naruszenia innych ustaw jak ustawy o samorządzie terytorialnym i finansach publicznych , a także zarzutów dotyczących kampanii referendalnej – bo wszystkie one nie mieszczą się w ustawowym zakresie podstaw na jakich oparty winien być protest a którymi są jedynie zarzuty dotyczące: głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów mającego wpływ na wynik wyborów.

W związku z tym zarzuty te sąd pozostawił na zasadzie art. 392 par.2 kw w zw. z art. 82 par.1 ust.1 i 2 kw bez dalszego biegu.

Podobnie bez dalszego biegu pozostawił sąd zarzut naruszenia ciszy wyborczej , a więc przepisu art. 32 u.o.r.l. co stanowi zgodnie z treścią art. 70 tej ustawy tylko wykroczenie , a nie przestępstwo określone w art. 82 par.1 ust.1 kw - więc również nie wchodzi w zakres ustawowych podstaw na jakich protest może być oparty.

Zarzut naruszenia art. 36 u.o.r.l. a więc podawania w czasie kampanii nieprawdziwych informacji i nieprostowania ich mógł być załatwiony przed dniem głosowania w formie wniosku do sądu w trybie art. 35 u.o.r.l. więc również w myśl zasady art. 393 par.3 k.w

w zw. z art. 35 u.o.r.l. sąd pozostawia ten zarzut bez dalszego biegu.

Wreszcie odnosząc się do pisma wnioskodawców złożonego później niż protest bo dnia 6 czerwca 2014r – a które to pismo nazwane zostało „uzupełnieniem protestu”, sąd pozostawił tę część protestu bez dalszego biegu nie odnosząc się do złożonych w nim wniosków dowodowych – bowiem nie spełnia on ustawowych wymogów formalnych z art. 392 par.2 kw. Przepis ten co należy przypomnieć stanowi iż wnoszący protest powinien sformułować **w nim** zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody na których je opiera .

Niedopuszczalne jest natomiast jakiegokolwiek uzupełnianie protestu o inną jeszcze podstawę faktyczną, niż podaną w proteście, tak jak i niedopuszczalna jest jakiegokolwiek weryfikacja protestu lub jego zmiana. Wynika to z samej treści cyt. przepisu oraz rygorów związanych z krótkim bo 14 dniowym czasem do rozpoznania protestu. Na temat niedopuszczalności uzupełniania protestu wypowiedział się też Sąd Apelacyjny w Rzeszowie rozpoznający protest w sprawie

I ACz 726/12- vide postanowienie z dnia 23 listopada 2012r. Tak samo wypowiadają się w tej materii komentatorzy ustawy.

Pismo wnioskodawców z dnia 6 czerwca 2014r mogłoby stanowić samodzielny osobny protest bo wniesione zostało w terminie - zwłaszcza że zawiera zupełnie inne zarzuty niż wskazane w pierwotnej wersji protestu, ale złożone za pośrednictwem profesjonalnego pełnomocnika wyraźnie wskazywało iż wola wnioskodawców jest aby stanowiło ono uzupełnienie protestu, a nie było innym osobnym protestem.

Niezależnie od tego stwierdzić trzeba, że podniesione w nim zarzuty są bezzasadne – bo aczkolwiek dotyczą kwestii wymienionych w art. 82 par.1 ust.2 kw tj. mogących być podstawą protestu to jednak nie mogły one – czego wymaga art. 66 ust.1 u.o.r.l. – wywrzeć istotnego wpływu na wynik referendum.

I tak

– zarzut niewłaściwej promulgacji protokołu komisji wyborczej w Dzienniku Urzędowym – nawet jeśli został dokonany w oparciu o kopie protokołu potwierdzona za zgodność – to przecież po pierwsze nie stwierdzono aby wynik referendum był przez to sfalszowany tj. aby dane z oryginału protokołu różniły się od tych z jego kopii i aby w efekcie podano nieprawdziwy wynik.

- zarzut dotyczący ważności kart do głosowania, że karty były nieważne bo nie było na nich wydruku pieczęci organu właściwego do podjęcia decyzji o przeprowadzeniu referendum czyli w tym wypadku Rady Miasta K., że we wzorze karty jest nadruk „Rada Miasta K..”, ale on nie stanowi odcisku pieczęci.

Zarzut jest nietrafny. O ważności karty do głosowania stanowi art. 58 u.o.r.l – zgodnie z którym nieważne są tylko te karty, które są inne niż urzędowo ustalone –

(a takich nie było i nie ma nawet takiego zarzutu) oraz karty, których nie opieczętowano pieczęcią obwodowej komisji wyborczej – z czerwonym tuszem. Wszystkie karty natomiast były taką pieczęcią opieczętowane .

- zarzut naruszenia procedury przeprowadzania referendum – polegający na tym iż obwieszczenie o referendum zamieszczono dnia 25 kwietnia 2014r w Biuletynie Informacji Publicznej – co zdaniem wnioskodawców urąga obowiązkowi zamieszczenia takiego obwieszczenia najpóźniej na 30 dni przed dniem wyborów – jak stanowi art. 16 par,2 k.w.

Zarzut jest zupełnie niezrozumiały – bo data 25 kwietnia jest odległa od daty wyborów tj. 25 maja – właśnie o 30 dni, a nadto wnioskodawcy nie wykazali iżby ta okoliczność miała jakiegokolwiek wpływ na wynik referendum. Nie wykazali też wnioskodawcy aby jakiegokolwiek wyborca niepełnosprawny nie przystąpił do referendum z powodu niewłaściwej akcji informacyjnej

-zarzut dotyczący przedmiotu referendum polegający na tym iż na każdym z dokumentów tj. uchwale RM z dnia 1 kwietnia 2014 , karcie do głosowania i protokole miejskiej komisji ds. referendum – nieco inaczej określono nazwę referendum i tak odpowiednio:

w uchwale ; że dotyczy przeprowadzenia referendum lokalnego w istotnych sprawach dotyczących mieszkańców K., w karcie ; referendum lokalne w dniu 25 maja 2014 a w protokole : referendum gminne w sprawach istotnych dotyczących mieszkańców K. zarządzane na 25 maja 2014 – co zdaniem wnioskodawców miało wyborców wprowadzić w błąd.

Zarzut ten jest absolutnie nietrafny - każdy bez żadnego trudu mógł się zorientować ,że chodzi o tę samą kwestię poddaną pod referendum , a ponadto jeśli chodzi o treść protokołu komisji to wyborcy w chwili głosowania jej przecież nie znali bo był sporządzony dopiero po głosowaniu więc ta treść w żaden sposób nie mogła ich wprowadzić w błąd podczas samego aktu głosowania.

- zarzuty o niedopuszczalności treści pytań referendalnych oraz ponadlokalności charakteru referendum - związane są stricte z treścią uchwały Rady Miasta , co do której jak sąd już wcześniej stwierdził – niedopuszczalne jest na etapie rozpoznawania protestu jej badanie z przyczyn jej niezaskarżalności przez wyborcę a nadto z przyczyny iż kwestie z uchwałą związane jako nie objęte zakresem podstaw na których może być protest oparty – a wymienionych w art. 82 kw , czyli nie spełniające wymogów formalnych – pozostawia się bez dalszego biegu na zasadzie art. 393 par.2 kw.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.